

Javnaðarflokkurin

Ferðavinna skal metast javnt við aðrar vinnur

Hugburður okkara til ferðavinnuna er enn ikki nóg seríusur. Vit sláa okkum til tols við, at ferðafólk, sum ætla sær henda vegin, koma álikavæl. Hetta er ikki rétt. Ferðavinna kann í stóran mun verða eitt gott alternativ til aðrar vinnur, men hon kemur ikki av sær sjálvum, men er treytað av fløguhugi, trúgv uppá at hetta ber til, og miðvisari framtíðarskipan.

Hetta siggja vit í grannalondum okkara, m.a. Íslandi og Grønlandi, har seriøst verður satsað í ferðavinnuni. Vit hava gjørt nakað, tó ikki nóg mikið á hesum øki. Vit samstarva í ávisan mun við hesi lond og eiga

at víðka okkara samstarv við tey, soleiðis at ferðavinna fær somu møguleikar at trívast og nærast sum aðrar vinnur her á landi.

Bera vit so í bandi, er einki at ivast í, at ferðavinna uppá sikt verður eitt gott íkast til okkara búskap, og kann geva fleiri arbeiðspláss. Ferðingar eru sjálvið eitt ferðandi fólk og vitja nógvi í øðrum londum, tí er eisini rimuligt, at vit lata okkara land upp fyri fremmandafólkum at vitja land okkara. Tað er eisini neyðugt, at ferðafólk ikki bert siggja forminnisleidir í Kirkjubø, men koma runt all landið at siggja og tosa við fólk.

Í Eysturoy hava vit kunningarstovur, sum gera eitt gott arbeiði á hesum øki og eiga hesar í størsta mun at stuðlast og styrkjast.

Tá vit tosa um ferðavinnu, mugu vit ansa eftir og skipa soleiðis fyrri, at henda ikki kævur eyðkenni ferðinga. Annað vandamálið er umhvørvið. Tað er ófrávikiligt treyt, at ferðavinna ikki spillir náttúruvøkru náttúru okkara, tí so hava vit mist meira fyrri minni. Hetta er ynski allra ferðinga, og eitt álitiskrav til ferðavinnuna.

Javnaðarflokkurin vil menna ferðavinnuna til eina seríusa vinnu, ið ikki umhvørvið spillir okkara náttúru.

Eva Mortensen,
valevni Javnaðarflokksins í Eysturoy

Javnaðarflokkurin - tín trygd í gerandisdegnum

Javnaðarflokkurin er ein flokkur, ið leggur stóran dent á at loysa gerandistrupulleikarnar í samfelagnum. Vit fáast ikki bert við tey stóru málini so sum loysing og stóða Føroya til ES.

Vit áðanna, at enn eru nógvir óloystir spurningar, ið hava grundleggjandi týðning fyri vælferð fólksins.

Taka vit Klaksvíkina fram, so eru spurningar sum:

- kommunuskuldin
 - barnaansing
 - skúlamál
 - bústovnar fyri eldri
- fyrri bert at nevna nøkur mál, trupulleikar, sum vit merkjia í gerandisdegnum.

Javnaðarflokkurin vil

vera við til at loysa spurningin um kommunuskuldina og aftur gera tað møguligt hjá kommununum at skapa líkinda kor fyrri sínar borgarar, uttan at vit læna okkum út á sjógv.

Javnaðarflokkurin er og fer framvegis at vera aktivur í at finna eina loysn á barnaansingartupulleikunum í kommununi.

Skúlamálið skulu loysast við tí nýggja kommunubygnaðinum, ið Javnaðarflokkurin hevur lagt fram, vit skulu hava ein góðan skúla at bjóða okkara børnum.

Fólkaskúlin og ansing av børnum uttan fyrri heimið eru mál, sum hava heima-rætt í nærumhvørvinum og

tí skulu tey umstast úti í lokalsamfelagnum.

Javnaðarflokkurin leggur stóran dent á korini hjá

teimum eldru og fer tí at virka fyrri at skunda undir, so at bústovnar til eldri verða bygd.

Javnaðarflokkurin leggur fram ein politikk, ið ikki bert vil loysa tey stóru málini, ið tróðka á í okkara samfelag í dag, men vil leggja líka stóran dent á at loysa tey mál, ið vanligu fólkið merkir sum stórar trupulleikar í gerandisdegnum.

Tí vil eg heita á norðing-ar um at geva okkum dyggan stuðul tann 30. apríl og seta ein sterkan Javnaðarflokk inn á ting.

Eyðgunn Samuelsen,
valevni Javnaðarflokksins í Norðoyum

Umsetiligu kvoturnar fara at geva útróðrarflotanum mønustingin

Ongantíð fyrr í politiskari søgu er útróðrarflotin vórðin so jagstraður og hartil niðurgjörður sum av borgarligu samgonguni, ið hevur sitið seinastu árin.

Meðan stóru línskupini og trólbátarnir so gott sum ótarnaðir hava loyvi at fiska, so eru smærre útróðrabátarnir av teimum borgarligu við formanninum í vinnuvevndini á odda, gjördir til syndabukk.

Forðingar av alskyns slag við fiskidøgum, eins og stórn niðurskurður av minstaforvinninum eru týðulig tekin um, at útróðrarflotin ongan góðan hevur átt í borgarligu samgonguni.

Seinasta bragið áðrenn teir

borgarligu stungu halan millum einbeini, var at kr. 12.700 var all ov nóg hjá útróðrarmanninum at fáa, áðrenn mótroknað var í minstaforvinninum. Tískil lækkaði vinnuvevndin minstaforvinningsupphæddina niður í kr. 8.200, soleiðis at fyrri hvørjar 1.000 kr., ið útróðrarmannin fær í fiskipart, verður minstaforvinnurin lækkaður 500 krónur.

Hetta vil siga tað sama sum, at um tað við tógvið stríð eydnast útróðrarmanninum einstakar mánaðir at fáa ein fiskipart uppá 16.000 kr., fær hann ein minstaforvinn uppá 200 kr., skrivur tvey hundrad krónur.

At sekta teir menn, sum

veruliga hava lagt alla orku í, og sum hava havt útróður sum høvuðsvinnu, tí at aðrir hava gjørt sær dælt av minstaforvinningskipanini, tað er ein jánkaslig politisk avgerð, sum onga staðni hoyrir heima.

Umboð javnaðarflokksins í vinnuvevndini hevur ferð eftir ferð lagt fram uppskot um at útróðrabátar undir 15 tons kundu fiska frítt, men hevur tað verið sum at sletta vatn á gás.

Hví tað er ein so negativur politiskur óvilji móti útróðrarflotanum í teimum borgarligu flokkunum, tað skilji eg einfalt ikki.

Men hvør veit, kanska niðpningin av útróðrarflotanum ger tað lættari hjá kapitalinum

við umsetiligu kvotum at uppkrevja allan útróðrarflotan til hin sokallaða effektiva partin av fiskiflotanum, livst so spyrst.

Javnaðarflokkurin, um hann væl at merkja kemur í Tinganes, fer at leggja alla orku í at seta í verk tey uppskot, sum flokkurin ferð eftir ferð hevur lagt fram, men sum teir borgarligu eru so hart móti, nevnliga at bátar undir 15 tons skulu kunna fiska frítt.

Farið tí á val og setið ein sterkan Javnaðarflokk inn á Føroya Løgting.

Frank Davidsen

Missa vit ungdommin?

Valstriðið hesaferð er merkt av hugtøkunum samband ella loysing, ríkisfelagsskapi ella tjóðveldi. Sambandsflokkurin meylar í sínum lagi um "eviga deiligja sambandið" og tjóðveldisflokkurin brynjar seg til at fara undir aftur eitt nýtt 50ára herróp um loysing her og nú - ella vil hann nú tað?

Í øllum forum siga teir seg vera farnir at skipa hana, soleiðis í allari spakuligheit. Tolin trívst!

Javnaðarflokkurin hevur langt síðani gjørt púra greitt hvussu vit skulu loysa viðurskiptini millum Føroyar og Danmark. Amboð eitur Sjálfstýrislógini, eitt amboð, ið letur dyrnar upp fyrri samstarvi og semju flokkana millum. Tí hon er neyðug, skal nøkur broyting verða.

Fyri javnaðarflokkin er tí ikki neyðugt at brúka ovurhonds orku at sannføra fólk um sína stóðu í ríkisfelagsskapinum.

Men javnaðarflokkurin á sannar, kanska sum tann einasti av flokkunum, at tað eru mál, sum krevja at vera tikin í álvara her og nú. Eitt av hesum er arbeiðsloysið.

Sambært Hagtjóðindum nr. 4 fyrri -97 eru umleið 2.000 arbeiðsleys í Føroyum. Sløk 1.300 í ALS, 550 á Almennastovuni og umleið 250 fingi ískoyttistudul frá ALS. Hagtölina vísa ikki, tíverri, hvussu mangir ferðingar eru í arbeiðsloysis-skipanum uttanlands. Vit vita, at teir eru nógvir, helst ein fólk. Summi teirra hava lisið og eru væl útbúgvir. Tey vóna, at okkurt fer at vera fyrri teimum heima. Onnur eru tey, ið fluttu, tá harðast leikaði á.

Hvørji eru so hesi arbeiðsleysu? Umleið 650, tvs helvint av teim ALS skrásettum, eru millum 16 og 34 ár. Heili 338 eru millum 16 og 24 ár. Hvussu býtið er hjá teimum ið fáa veiting frá Almennastovuni, vita vit ikki - hugsandi er, at ikki eru so nógvi segir millum.

Vit í Javnaðarflokkinum taka hetta í sera stórum álvara. Vit góðtaka rætt og slætt ikki, at eitt vælferðarsamfelag ger ikki alt, sum gerast kann, at forða fyrri, at ung verða upprigin til arbeiðsloysi.

Javnaðarflokkurin fer at arbeiða fyrri, at serligar skipanir verða gjørdar, sum tryggja ungum arbeiði. Teimum, sum ikki halda fram í miðnámsútbúgvingum. Hetta skal gerast í samstarvi við fakfeløg, almenna og privata arbeiðsmarknaðin og ALS. Eg ivist onga løtu, at allir hesir nevndu partar vilja gera sítt til. Hetta er felags ábyrgd, um nakað er

tað! Ein miðvisur politikkur og góður vilji, hevði borið fram. Danir hava næstan bast sínum ungdomsarbeidsloysi, eftir líknandi leisti.

Sum nevnt, eru óivað nógvi væl útbúgvir ung í útlegd í dag, tí at føroyska samfelagið ikki kann bjóða teimum arbeiði, hvørki viðkomandi arbeiði ella nakað fyrifallandi. Ikki tí, ofta hoyra vit vinnufólk og aðrar "vælvitarar" siga, at føroysku vinnuni tørvar hægri kunnleikastøði. Er tað so ikki ein andsøgn, at kanska fleiri hundrad ungfólk við hægri útbúgvingum, vilja ikki koma heim til Føroyar aftur, tí onki er fyrri teimum her?

Her átti tað almenna at fingið eyggi upp fyrri tí fongi, tað er, at hava væl útbúgvir fólk arbeiðandi. Ein skipan, sum t.d. letur arbeiðsgevarum tíðaravmarkað ískoyti, um hann setur fólk við útbúgving í starv, hevði fingið ungdom okkara aftur til lands, samstundis sum kunnleikastøðið í vinnuni hevði hækkað. Skipanin er roynd í grannalondum okkara við sera góðum úrslitum og ivaaleyst hevði vinnulívið kunnað gagnnýtt slíka skipan.

Arbeiðsloysið má minkast um fyrri allar bólkir. Om-anfyrri havi eg nevnt ein bólk, sum eg haldi vit øll serstakliga eiga at hava í huganum. Hetta eru jú børn/ungdomur okkara. Tað er okkara skilda at bera so í bandi, at tey sjálvi hava møguleika at skapa sær eina framtíð.

Javnaðarflokkurin heldur og hevur altíð hildið, at arbeiðsloysi er ein búskaparlig spilla og ein menniskjanslig sorgarleikur. Vit hava ongantíð, sum ávísir arbeiðspolitikarar, hildið, at eitt ávíst arbeiðsloysi er trygd fyrri búskaparligari menning. Tvørturímóti. Hav hetta í huganum, tá ið tú setir tín kross valdagin!

Katrin Dahl Jakobsen,
valevni Javnaðarflokksins í Suðurstreymi